

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Anastasio papa. i. [et] co[n]fes. Cap[itulum]. xci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

cessit: et sedit annos septem: mensem unum: dies
xi. Hic ex precepto beati petri apostoli. presby-
teros ordinavit in urbe roma mensis decembris.
Hic pontifex primus in litteris suis posuit sa-
lutem et apostolicam benedictionem. Qui etiam omnibus
populis scribens approbat et commendat pere-
grinationes ad sanctos: et maxime ad limina san-
cti petri: asserens quod validior est ad salutem sancti
petri visitatio quam ieiunium duorum annorum. Et illos
etiam anathemate subdit: quos visitationem apostolorum
impediunt vel dissuadent. Dicitur quidam: quod
linus et ceterus petri successores non federunt
ut pontifices: sed ut petri coadiutores. quibus bea-
tus petrus in vita sua credidit dispensationes
ecclesiasticarum rerum. Ipse homo tantum predicacioni
et orationi vacabat: propter quod tanta auctoritate
decorari meruerunt ut in catalogo pontificum po-
nerentur. Clementem homo ipse beatus petrus suc-
cessorem sibi constituit: licet autem hec veritatem nitamur:
tamen ait hieronymus beatus clemens spiri-
tus sancto plenus timens ne apostolica ordina-
tio posteris temporibus transiret in vitium: ut quodam
hereditarium manus putantes minus de dei cogi-
tarent electione: linum et ceterum ante se coegit pon-
tificare. Et sic clemens primus fuit pro petri ele-
ctione: tertius homo pro gradu. Beatus autem ceterus
tyrtius et vespasianus imperatorum martyrio coronatus
est. Sepultusque est iuxta corpus beati petri in vati-
cano. vi. kalendas maii. Et cessavit episcopus dies. xxxv.
De sancto marcellino papa et mar. Cap. lxxviii.

Marcellinus papa

par martyr natione ro-
manus et patre piocto
de regione capitaui
caso pontifici in episco-
patu romano successit:
seditque annos octo: me-
ses. ii. dies. xxv. Quo
tempore fuit gravissima per-
secutio christianorum sub diocletio et maximiano
imperatoribus: ita ut infra unum mensem. xvii.
milia hominum perierunt per diversas puni-
ctas martyrio coronarent christiani. Qua de re et
ipse marcellinus ad sacrificium ductus est: ut rhu-
rificaret. Et morte expavens compulsum a dio-
cletiano duo grana incensum posuit idolis. Post-
ea homo penitentia ductus in carcerem coram. lxxviii.
episcopus ore proprio penituit et cinere capite asper-
sus ac cilicio indutus se peccasse confitens episcopus
indicandum supposuit dicens se paratum ad omnia
que sibi imponerent. Illi homo eisdem ruderunt: quod
summus pontifex a nullo iudicandus esset. Nam
si ipse negavit et petrus etiam magister suus nega-
verat: quem tamen nullus apostolorum iudicare
presumpserat: sed egressus foras amare desine-
rat. Ipse ergo suam causam colligeret: et ore proprio
seipsum iudicaret. Tunc marcellinus ob scelus ido-
latrie iudicavit se deponendus: anathematiza-

uit etiam quicumque corpus suum sepulture trade-
ret. Sicque pergens ad diocletianum se christianum
confitens cum claudio et cyrino et antonio diaconi-
bus capitale excepit sententiam: sicque martyrio co-
ronatus est. vi. kalendas maii. Hic etiam fecit ordina-
tiones duas pro mense decembris. presbyteros. liii.
diaconos. ii. episcopos pro diversis loca numero. v.
Postquam autem decollatus fuisset: et corpus eius. xxx.
diebus ad exemplum christianorum in platea iacuisse:
nocte apparuit per visum beatus petrus apostolus
marcello presbytero: eisdem marcellino in episcopo
successuro: interrogans quare corpus suum in hu-
matum non sepeliret. Et se petrum apostolum esse dis-
xit. Qui cum ruderet: quod corpus suum tandem se-
pultum fuerat. Apostolus ei dedit intelligere quod
dicebat de corpore marcellini. Eum autem marcellus
dixisset quod ipsum propter sententiam excommunicationis
sepelire non auderet: audiit ab apostolo quod omnia que
hominis fuerint exaltabitur: et quod multum se humiliaverat
humiliaverat: qui se indignum sepulture
iudicaverat. Admonens ut ipsum iuxta se tanquam
martyrem et verum pontificem tumularet: ut quos in-
stificabat gratia non divideret sepultura. Mar-
cellus ergo cum lucina et presbyteris ac diaconi-
bus noctu corpus accepit et iuxta corpus beati
petri in vaticano sepelivit ab eodem die cessavit
episcopatus annos. vii. menses sex: dies. xxv.
propter nimiam persecutionis immanitatem.

De sancto Ricario confesso. Cap. xc.

Ricarius confessor natus vixit
laetula puniche
pontine moni: a quodam caldone
co sacerdote quem de hibernia ve-
niente hospitio susceperat: de ru-
stico religiosus effectus: vtebatur
pane hordeaceo cinere comitro. Aquam homo cum la-
chrymis temperabat: et ex illa balnea faciens les-
proso fouebat: et postmodum ipse eadem balnea
intrabat. Qui etiam in britania predicavit. Rex
homo franco: dagobertus eius famam audiens
ipsum ex devotione visitans eiusdem se orationibus
commendavit: ab eo quocumque inuitatus ad mensam
magis ipse salutaribus monitis mente quam tem-
poralibus cibis corpore refectus est. Deinde
vir sanctus famam mundi fugiens a gisilmaro
quodam viro nobile in silva criffassense cum figo-
bardo discipulo suo locum solitarii deo servituti
obtinuit. Ibi brevis structo tugurio vitam ana-
choriticam multo tempore exegit: multosque ad se
venientes languidos diversis ab infirmitatibus
sanos effectit. Et redimitus virtutibus in pace
quiescit. vi. kalendas maii. Sepultusque est a discipulo
in loco ubi ipse sibi preceperat. A quo in extram
rapto visus est in aula splendidissima mitra fragran-
tia referta consistere splendore admirabili coru-
scare. Lulus corpus officialis olim eius abbas cum
suis monachis ad suum monasterium ceterula trans-
tulit: ubi multorum signorum gloria claret.

De sancto Anastasio papa. l. et confes. Cap. xci.

Astasius papa
 nois prim^o natione romanus ex
 patre maximo syricio pape i p^o
 tifficatu romano successit: et se
 dit annos. xliij. menses. x. dies

ky. Hic constituit vt debiles aut mēbris caren
 tes nō possent clerici consignari. Constituit etiā
 vt qñ euangeliū legeret ps byteri et clerici non
 sederent: sed starent. Et statuit vt nullus trans
 marin^o ad clericatus honozē susciperetur: nisi
 proprij epī chirographū cum sigillo exhiberet.
 Et hoc precipue constituit ppter hereticos ma
 nicheos qui in vltra marinis partibus abunda
 bāt. Hic in magna senectute annoz videlz vltra
 lxx. summ^o pōtifer electus est ppter suā nimīā
 sanctitatē. Quē beatus cognosces hieronym^o
 ei contemporaneus scripsit de illo: q eius vita
 diuturna mūdus immeritus esset frut. Floruit
 autē tempore archadij imperatoris. Et quiescit
 in domino. v. kalen. maij. Sepultusq est in ci
 uitate beati petri apostoli.

De sancto Antimo episcopo et socijs
 martyribus. Cap. xcij.

Arimus eps cum
 alijs multis apud nicomediam
 sub psecutiōe diocletiani mar
 tyrum passus est. Qui vt tradi
 tur eccliaſtice hystorie lib. viij.

cū esset pōtifer ipsius ciuitatis ob cōfessionem
 christi martyrij gloria capitis obrūcatione sus
 cepit. Quem tanq bonuz pastorem: secuta est
 vniuersa pene gregis sui multitudo per eādem
 martyrij viam. Quoz alios prefatus tyrannus
 apud eades tunc residens ciuitatē gladio obrū
 carat: alios ignibus cōflagrat: alios nauicu
 lis impositos in pelago mergi fecit: ipsi fides
 illū turbis vtro se tāta feruore necl offerētibz
 vt etiā se interrogari nō pmittēret: s; xpianos
 se confitētes spōte supplicij ingereret. Quo
 rum passio recollitur. v. kalen. maij.

De sancto Liberali confessor. Cap. xcij.

Liberalis de ciuita
 te alrini natus: a sancto episcop
 o heliodoro eiusdem vrbis in
 eadē ciuitate nutritus et doctus
 fuit. Qui lectioni sacre et orōni
 atq carnīs macerationi vacans

domino seruebat: pauperū quoq vrbis inten
 tus erat: egrotantibusq curā sollicitus impen
 debat. Corpus quoq ieiunijs atterens ad tan
 tam perfectionem deuenit: vt singulis diebz do
 minicis sacram cōmunionem percipiens: dein
 cept sine vllō cibo vel potu tota hebdomada p
 manebat. Cum autē paganozum psecutione
 feruēte heliodorus episcopus de alrino recess
 sisset: et ad insulas se maritimas contulisset: is

beralis in ecclesia principali que erat dei gent
 tricus orationē fudit ad dñm: vt eius in pace su
 sciperet spiritū. Eademq nocte angel^o domini
 sibi dormienti apparuit: et orationē eius exaud
 tam a domino nūclauit. Qui surgens a somno
 visitauit singulas ecclesias ciuitat^o: peruenitq
 ad insulam que dicitur factio castrorum vt ad
 sanctum heliodoruz accederet. Sed cū ad ipm
 ppter aquas interpositas transire nō posset: in
 ecclesia proxima sancti laurentij modico tēpo
 re commoratus est: vbi post paucos dies inter
 sacerdotum manus migravit ad xpm. v. kalen.
 maij. Corpus quoq eius ibidem sepultum pro
 cessu temporis destructa altines. ciuitate ad op
 pidum tarullinum translatus est.

De sancto Pullone martyre Cap. xcij.

Alio martyre in ciui
 tate ciuilitana prior: lector fuit:
 de qua quidē vrbis valerianus im
 perator oriundus extrit: in qua
 et ipse martyre sub psecutione dio

clitiani et maximi imperatorum martyrum
 pertulit agente pefide probo. Hic enim pefes
 postq i ciuitate firmen. sanctū hyzencū eiusdē
 vrbis epm cū sancto mōrano presbytero sneru
 leū in flumine demergi fecerat. Sanctū quoq
 demetriū ipsius ecclesie diaconē decollauerat:
 puenit ad vrbē ciuilitanā: in qua pridē sanctus
 enseb^o ipsius ciuitatis pōtifer passus fuerat:
 fecitq teneri pullonē lectozē: quem christū cō
 stantissime confitentē ac sacrificare nolentem:
 dicentēq se velle patrū suoz qui pro xpo passi
 fuerant imitari vestigia: flammis iussit exuri:
 qui passus est. v. kalen. maij.

De sancto Vitale martyre. Cap. xcij.

Vitalis mar
 ty: miles christi natione
 Mediolanens. apud ras
 uennā tēpoze neronis
 passus est. Hic vxozem
 valeriaz habuit: ex qua
 gemellos gernasium et
 prbasū pcreauit. Qui
 cum paulino iudice ras

uennā ingressus: cum quendam christianū arte
 medicū nomine Ursicinū ligurē decollari vide
 ret: illeq martyrij expausset: sanctus Vitalis cō
 eum exhortari cepit: ne ipse qui alios curare cō
 sueuerat: seipsum eterne mortis iaculo vulne
 raret. Quod ursicinus audies cōfortatus mar
 tyrium libenter excepit: quē vitalis hono:ifice
 sepeluit: et ad paulinū pularē suū vltra venire
 contēpsit. Ille nō nimīū indignatus: tum quia
 ad se venire contēpsit: tum qz ursicinū sacrifica
 re volentem retraxit: et sic se christianū ostendit:
 iussit eum teneri: et confitentē christum in equo
 leo leuari: deinde ipsum ad palmam duct: et